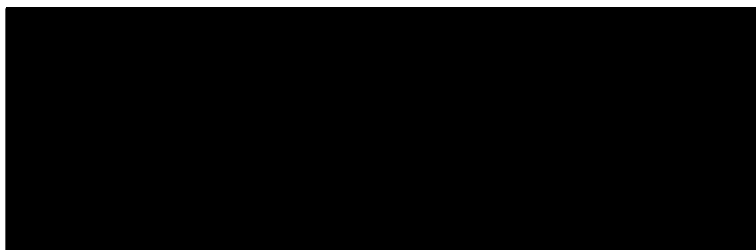

USNESENÍ

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Veronikou Novotnou jako samosoudkyní v hlavním líčení konaném dne 9. listopadu 2021 v trestní věci

obžalovaných:

takto:

- I. Podle § 307 odst. 1 trestního řádu za použití § 223a odst. 1 trestního řádu za užití § 69 odst. 1 písm. b) zákona o soudnictví ve věcech mládeže se **podmíněně zastavuje trestní stíhání obžalovaných mladistvých** [redacted]

pro skutek

spočívající v tom, že

všichni obžalovaní mladiství

v době od 20:00 hod. dne 24. 12. 2020 do 23:00 hod. dne 25. 12. 2020 ve Veselí nad Lužnicí, okres Tábor, v Sokolské ulici po předchozí společné domluvě vnikli po prostřížení oplocení do objektu bývalého areálu společnosti Jihotvar v současnosti sloužící jako sklad pojízdných a nepojízdných vozidel majitele [redacted] kde ve volně přístupné hala prohledávali odemčená, nezajištěná vozidla a zde nalezenou železnou tyčí několik vozidel poškodili, a takto u vozidla tov. zn. Range Rover P 38, rok výroby 1994, rozbili skleněnou výplň okna zadních dveří, čímž způsobili škodu ve výši nejméně 7 900 Kč, u vozidla tov. zn. Discovery II. V8, rok výroby 2000, rozbili skleněnou výplň okna levých předních dveří, čímž způsobili škodu ve výši nejméně 2 100 Kč, u vozidla tov. zn. BMW 520 E12 poškodili vnitřní panel zadního skla a lištu zadní skleněné výplně, čímž způsobili škodu ve výši nejméně 16 000 Kč a u vozidla tov. zn. BMW 524 Tel E28, rok výroby 1984, rozbili skleněnou výplň zadního okna a poškodili zadní kapotu, pravé přední dveře, lištu pravých předních dveří, levý a pravý zadní blatník a zámek kufru, čímž způsobili škodu ve výši nejméně 32 000 Kč, dále odcizili 4 kusy disků zn. Land Rover 16 v hodnotě nejméně 6 000 Kč, 4 kusy plastových poklic 16“ v hodnotě nejméně 1 200 Kč a 2 kusy plechových disků 16“ zn. DOTZ v hodnotě nejméně 2 800 Kč, přičemž disky zn. Land Rover vynesli ven z areálu a ponechali je pod stromem v blízkosti místa vniknutí do areálu a ostatní věci ponechali na vnitřní straně oplocení u místa vniknutí do areálu a ponechali je na místě, kde byly následně nalezeny policejními orgány, čímž poškozenému [redacted]

[redacted] způsobili poškozením vozidel a oplocení škodu ve výši nejméně 58 700 Kč a odcizením věcí škodu ve výši nejméně 10 000 Kč,

v čemž jsou podanou obžalobou Okresního státního zastupitelství v Táboře ze dne 3. září 2021 sp. zn. ZT 151/2021 spatřována provinění krádež podle § 205 odst. 1 písm. a), b) trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku za užití § 6 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže a provinění poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku za užití § 6 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže.

II. Podle § 307 odst. 3 trestního řádu se obžalovaným mladistvým stanoví **zkušební doba podmíněného zastavení trestního stíhání**

- v případě mladistvého [REDACTED] v trvání 10 (deset) měsíců,
- v případě mladistvého [REDACTED] v trvání 8 (osm) měsíců,
- v případě mladistvého [REDACTED] v trvání 10 (deset) měsíců.

Odůvodnění:

1. Okresním státním zastupitelstvím v Táboře byla dne 6. 9. 2021 podána obžaloba na mladistvé pro výše citovaná provinění krádež podle § 205 odst. 1 písm. a), b) trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku za užití § 6 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže a provinění poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku za užití § 6 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže.
2. V řízení o přečinu může se souhlasem obžalovaného mladistvého soud podmíněně zastavit trestní stíhání, jestliže se obžalovaný k činu doznal, nahradil škodu, pokud byla činem způsobena, nebo s poškozeným o její náhradu uzavřel dohodu, anebo učinil jiná potřebná opatření k její náhradě, a vzhledem k osobě obžalovaného, s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a k okolnostem případu lze důvodně takové rozhodnutí považovat za dostačující (§ 307 odst. 1 trestního řádu).
3. Soud o využití tzv. odklonu od standardního trestního řízení rozhodl s přihlédnutím k povaze věci, okolnostem případu a osobám mladistvých, a shledal jej jako nejvhodnější způsob reakce na jejich závadové chování.
4. Všichni mladiství v hlavním líčení prohlásili vinu, a tedy učinili de facto prohlášení, které je ještě silnější než doznání. Ve své podstatě tak souhlasil nejen s popisem skutku, ale i s užitou právní kvalifikací. Prohlášení viny soud pokládá za úplné a věrohodné, a proto jej přijal. Ostatně již v přípravném řízení se mladiství [REDACTED] k trestnému činu doznali a mladistvý [REDACTED] rovněž uvedl, že se na spáchání trestné činnosti podílel, byť poukazoval na to, že v nejmenším rozsahu. Nadto jejich výpovědi jsou podporovány ve věci shromážděným dokazováním. Ostatně všichni jmenovaní se usvědčují navzájem, vedle toho soud poukazuje na výpověď poškozeného, videozáznam z fotopasti, úřední záznam o ohledání místa přestupku, včetně fotodokumentace a v neposlední řadě také znalecký posudek z oboru ekonomika, který je stěžejním důkazem pro stanovení výše škody způsobené trestným činem.
5. K výši škody způsobené trestnou činností mladistvých je k námitkám poškozeného nezbytné uvést, že soud nepochybuje o správnosti a úplnosti znaleckého posudku a proto pokládá za nadbytečné vypracovávat revizní znalecký posudek k výši způsobené škody. Jakkoli si je soud vědom toho, jakou měrou zasáhla poškozeného trestná činnost obžalovaných, a je tedy pochopitelná jeho snaha domoci se plné reparace nákladů opravy, nelze odhlédnout od chápání škody v trestním řízení. V projednávaném případě totiž i sám poškozený opomíjí skutečnost, že vozidla nebyla v perfektním stavu, pro účely výpočtu škody je tedy třeba zohlednit i stav, v jakém se vozidla nacházela v době bezprostředně před spácháním trestné činnosti, jejich opotřebení a stáří. Všechny tyto skutečnosti mají vliv na otázku stanovení škody způsobené trestnou činností a nelze ji tedy chápat, jako prosté vyčíslení nákladů na opravu. Je sice pravdou, že při odborné renovaci poškozených vozidel, by byla výše škody násobně vyšší, ale tyto náklady nelze akceptovat jako škodu způsobenou trestnou činností. V tomto kontextu soud hodnotil všechny důkazy, které měl pro určení výše škody k dispozici a dospěl k závěru, že škoda stanovená na základě znaleckého posudku je správným vyjádřením následků trestné činnosti mladistvých, byť zcela nepochybně neodráží úplné náklady na renovaci vozidel, avšak i z fotodokumentace z místa je zřejmé, že vozidla nebyla zcela v perfektním stavu (např. koroze) a právě proto je na místě

setrvat na původním vyčíslení výše způsobené škody vyplývající ze znaleckého posudku obsaženého ve spise.

6. Po právním posouzení výše popsaného jednání soud uzavírá, že obžalovaní jím naplnili všechny znaky provinění krádež podle § 205 odst. 1 písm. a), b) trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku za užití § 6 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, neboť společným jednáním více osob si присвоil cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou a čin spáchal vloupáním.
7. Dále se dopustili provinění poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku za užití § 6 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, když společným jednáním více osob poškodil cizí věc a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou.
8. V obou případech mladiství jednali ve formě úmyslu přímého, ostatně způsob spáchání trestného činnosti jinou formu zavinění vylučuje.
9. S ohledem na výše uvedené je tak nepochybné, že na jednání obžalovaných je zcela na místě reagovat prostředky trestního práva, a to i s ohledem na skutkový děj, neboť jeho jednání nelze ani s přihlédnutím k tzv. materiálnímu korektivu pojetí trestného činu chápat toliko jako přestupek, ostatně vylučuje to již jen závažnost způsobeného následku. Na straně druhé nelze odhlédnout od skutečnosti, že po konfrontaci se závažností svého jednání učinili obžalovaní vše nejen proto, aby zahladili jeho následky, ale také spolupracovali s orgány činnými v trestním řízení a přispěli k objasnění vlastní trestné činnosti, rovněž jejich dosavadní život a charakteristika jejich osoby, jak je dokumentována listinami v trestním spisu, vedou soud k závěru, že toto jednání bylo ojedinělým excesem, proto je soud plně přesvědčen, že právě podmíněné zastavení trestního stíhání je nejvhodnější reakcí na projednávanou trestnou činnost.
10. K naplnění jednotlivých podmínek, které zákon vyžaduje pro splnění tohoto procesního postupu, soud dodává, že všechny podmínky § 307 odst. 1 trestního řádu má za splněné.
11. Mladiství se k popsanému jednání doznali a je na místě konstatovat, že jeho doznání zahrnuje všechny znaky skutkové podstaty žalovaného přechinu, včetně zavinění a protiprávnosti. K tomuto závěru soud dospěl zejména s ohledem na fakt, že obžalovaní výslovně prohlásili, že jednání, jak je popsáno v podané obžalobě spáchali, že jej litují, a souhlasí s jeho právní kvalifikací, tedy prohlásili vinu žalovaným skutkem.
12. Nelze také přehlédnout, že s podmíněným zastavením trestního stíhání k dotazu soudu v hlavním líčení všichni mladiství souhlasili, a tedy i tato podmínka je splněna.
13. Soud má za splněnou i další zákonnou podmínku pro užití tohoto odklonu, a tou je náhrada škody. Tato skutečnost je osvětlena listinami předloženými obžalovanými v průběhu trestního řízení. Škoda, která byla v trestním řízení prokázána, byla mladistvými bezesbýtku uhrazena. Nad rámec výše uvedeného soud konstatuje, že věci, které obžalovaní odcizili, byly poškozenému vráceny, což je rovněž forma reparace následků trestné činnosti, byť v tomto případě proběhla bez přičinění mladistvých.
14. Ani osoby mladistvých či okolnosti případu nejsou překážkou pro zvolený procesní postup, naopak při jejich zohlednění se podmíněné zastavení trestního stíhání jeví jako nejvhodnější postup a zcela přiměřená reakce na jejich chování.
15. **Obžalovaný** ■■■■ je osobou dosud bezúhonnou, nebyl nikdy soudně trestán, nebyl postihován ani pro přestupková jednání. Je tak zřejmé, že až dosud byl řádným občanem, respektujícím právní předpisy i své povinnosti. Jakkoli ze zprávy školy vyplývá, že je spíše podprůměrným studentem potřebujícím zvýšený dohled pro plnění povinností, současně soud nepřehlédl, že své povinnosti si plní. Rovněž zpráva orgánu sociálně právní ochrany dětí o něm hovoří kladně a dospívá k závěru, že nyní projednávaný skutek je důsledkem jeho snadné ovlivnitelnosti

v kolektivitu a nezralosti. Jeho jednání tak lze označit za exces z dosavadního řádného života, navíc z jeho chování v průběhu řízení před soudem je zřejmé, že jeho lítost nad spáchaným skutkem nebyla toliko formální, ale převzal za něj plnou odpovědnost. To dokládá nejen jím vyjádřená lítost, ale rovněž úhrada škody v trestním řízení, omluva poškozenému a také poučení, které si vzal z následků trestné činnosti pro budoucnost. Současně také nelze opominout věk obžalovaného a s ním spojenou určitou životní nezkušenost, která měla nepochybně významný vliv na jeho chování, posouzení jeho důsledků nejen pro něj, ale i pro poškozeného. Na straně druhé jednání obžalovaného je, co do následků, nutné hodnotit již jako závažné, zejména přihlédne-li soud k rozsahu poškození vozidel a skutečnosti, že mladistvý jej zpočátku vnímal jako zábavu. Jakkoli lze dosavadní postup orgánů činných v trestním řízení proti obžalovanému považovat za dostatečné varování pro budoucnost a je zcela na místě mu tímto postupem poskytnout šanci, aby v případě, že povede po stanovenou zkušební dobu řádný život, mohlo být jeho trestní stíhání zastaveno definitivně, je nezbytné, aby výchovné působení zvoleného procesního postupu bylo dostatečně důrazné. Zkušební doba stanovená podle § 307 odst. 3 trestního řádu totiž na jednu stranu musí odrážet charakter jeho jednání, na straně druhé je ale nezbytné do její délky také promítnout požadavek zcela nepochybnitelné nápravy obžalovaného. Proto ji soud stavil v trvání 8 měsíců. Jakkoli se tak zkušební doba může zdát jako velmi mírná, soud v ní zohlednil nejen osobu mladistvého a charakter trestné činnosti a její závažnost, ale také jeho věk, sociální nevyzrálost a zřejmé dopady, které na obžalovaného již mělo trestní řízení, mimo jiné vtělení i do prohlášení viny žalovaným skutkem a omluvy poškozenému [REDAKCE] v průběhu hlavního líčení.

16. **Obžalovaný** [REDAKCE] sice nestojí před trestním soudem poprvé, nicméně k dřívějšímu rozhodnutí nelze přihlížet, neboť na mladistvého se hledí jako by nebyl odsouzen. V případě mladistvého však soud nemůže opominout jeho dosavadní život, nezáměr jeho matky o jeho vývoj a naopak přenášení rodičovské role za péči o mladší sourozence na mladistvého v době, kdy o něj mělo být pečováno. Mladistvý tak již v útlém věku byl postaven před úkoly, které byly obtížné řešitelné i pro dospělou osobu, absence jakékoli péče o něj ze strany matky, která vyústila v zanedbávání takové intenzity, že je zcela na místě závěr, že u mladistvého došlo k vytvoření určitého náhledu na správné a vhodné chování až ve starším školním věku. Nadto nelze přehlédnout, že dopady „péče“ jeho matky si nese až do dnešních dnů. Soud si je vědom, že jednání mladistvého má původ v absenci rodičovského vzoru ve věku, kdy pro něj byl zcela klíčovým, a vychází z určitých strukturálních problémů, nicméně ani tímto znevýhodněním mladistvého nelze omluvit jeho zavrženíhodné jednání. Ostatně nyní již o takové situaci hovořit nelze, okolí mladistvému mu poskytuje veškerou dostupnou pomoc, zejména péče jeho pěstounky mu poskytuje stabilní rodičovské zázemí. Nicméně soud si je vědom, že primárním účelem trestního řízení ve věci mladistvých je jejich náprava, začlenění do společnosti, ať již ve smyslu hodnotovém, tak i ve smyslu nalezení vhodného uplatnění se. Mladistvý si však zcela zjevně uvědomil, co spáchal, přijal důsledky svého jednání a omluvil se poškozenému, kterému i uhradil škodu. Je sice pravděpodobné, že na závadovém chování jmenovaného měla významnou roli nevhodná parta kamarádů a sociální i emoční nevyzrálost, avšak tyto skutečnosti nejsou a nemohou být dostatečnou omluvou pro jeho chování, zejména s ohledem na jeho aktivní roli a v neposlední řadě i důsledky, jaké mělo jejich chování pro poškozeného. Soud však dospěl k závěru, že i v případě obžalovaného [REDAKCE] bude adekvátní reakcí na jeho chování podmíněné zastavení trestního stíhání. Soud sice významně zohlednil životní peripetie, které ho dosud potkaly, nicméně důrazně mladistvého upozorňuje, že v budoucnu již tomu tak nebude a toto je ona příslovečná poslední šance k nápravě. I přes výše uvedené, je soud přesvědčen, že zkušební doba podle § 307 odst. 3 trestního řádu sice musí odrážet i charakter jeho jednání. Proto ji soud stavil v trvání 10 měsíců. Důvodem takto zvolené délky zkušební doby je především skutečnost, že obviněný musí prokázat, že jeho jednání je toliko excesivním a že není třeba jeho čin projednat v řádném trestním řízení.

17. **Obžalovaný** rovněž osobou dosud bezúhonnou, nebyl nikdy soudně trestán. Nicméně z evidence přestupků již vyplývá, že se v minulosti již dostal do střetu se zákonem, byť se jednalo o přestupek proti občanskému soužití. Zprávy školy a orgánu sociálně právní ochrany dětí o mladistvém nehovoří příliš pozitivně, je zřejmé, že jeho chování je závadové již delší dobu. Je však nutno upozornit na výchovné prostředí, které značně zesilovalo výchovné problémy mladistvého. Matka mu nevytvořila stabilní výchovné prostředí s pevnými mantinely, což vyústilo ve stále se zhoršující chování mladistvého, a to již na prvním stupni základní školy. Mladistvý je tak teprve nyní reálně postaven před důsledky svého jednání, kterým musí čelit. Právě ambivalentní výchovné prostředí, které neumožnilo mladistvému si vytvořit pevné hodnotové vazby a v neposlední řadě i neadekvátní reakce na jeho dřívější prohřešky, bezesporu přispěly ke gradaci jeho problematického chování, které vyústilo spácháním provinění. Soud dospěl k závěru, že nyní projednávaný skutek je s přihlédnutím k jeho věku a charakteru trestné činnosti projevem určité nevyzrálosti a snahy po vymezení se a hledání životních postojů, což jej neomlouvá, ani to nečiní jeho trestnou činnost méně závažnou, současně však tuto skutečnost nelze při volbě postihu za jeho jednání opominout. Obviněný sice porušil poměrně závažným způsobem základní pravidla chování, avšak současně se k řešení své trestné činnosti postavil čelem, poskytl veškerou součinnost nejen při objasňování tohoto závadového jednání, ale i při náhradě škody. Projednávané chování obviněného lze tak označit za excés z dosavadního řádného života, navíc z jeho jednání po činu je zřejmé, že jeho lítost nad spáchaným skutkem nebyla toliko formální. To dokládá nejen jím vyjádřená lítost, ale právě ona již zmiňovaná náhrada škody a také omluva poškozenému v jednacím síni. Na straně druhé nelze přehlédnout, že jednání obviněného je co do následků, ale i porušené povinnosti nutné hodnotit již jako závažné, zejména přihlédne-li soud k rozsahu útoků a také následkům jednání, které zatížili poškozeného. Soud proto uzavírá, že postup podle § 307 odst. 1 trestního řádu sice považuje za dostatečně důrazný, avšak současně nezbytné, aby obviněnému byla závadovost jeho jednání názorněji předestřena, což se promítlo v délce zkušební doby, která je vymezena ve výměře deseti měsíců. Ve zkušební době totiž obviněný musí prokázat, že jeho jednání je toliko excesivním a že není třeba jeho čin projednat v řádném trestním řízení. Zjednodušeně řečeno svým řádným životem musí prokázat, že k jeho nápravě plně postačí dosavadní postup orgánů činných v trestním řízení a není nezbytné uložení trestu.
18. Současně je nezbytné mladistvé upozornit na to, že podmíněné zastavení trestního stíhání je rozhodnutím mezeitimním. Trestní stíhání tímto rozhodnutím není definitivně skončeno. Nedopustí-li se obžalovaný ve zkušební době žádného vážnějšího protispolečenského jednání (zejm. trestného činu), bude rozhodnuto o tom, že se osvědčil a trestní stíhání bude zastaveno definitivně. V opačném případě v něm bude pokračováno a lze očekávat uložení trestu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je stížnost přípustná, a to do **tří dnů** ode dne oznámení (doručení) ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře prostřednictvím Okresního soudu v Táboře.

Právo podat stížnost přísluší obžalovanému, poškozenému a státnímu zástupci. Právo podat stížnost nepřísluší tomu, kdo se jej výslovně vzdal.

Stížnost má odkladný účinek.

Tábor 9. listopadu 2021

Mgr. Veronika Novotná v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku ad I. a II. právní moci dne 04.12.2021 [redacted]
[redacted] ve výroku ad I. a II. právní moci dne 14.12.2021 [redacted] ve výroku
ad I. a II. právní moci dne 04.12.2021 [redacted] Připojení doložky provedla
Věra Cášková dne 12.01.2022.

